

ARADI HIRDETŐ.

9-ik szám.

Szombaton Mártz 3-án 1849.

8-ik évi folyam.

 Az előfizetésidő és hirdetések valamint ezen lapra, ugyszint az „Arader Kundschaftsblatt“-ra naponként elfogadtatnak a szerkesztőség irdájában, Forray utczában, Viszkub háza 1. emeletében.

H i r d e t é s.

Europai hírességű tokaji formint szőlővessző nagyobb mennyiségben Paulison Lóczy Zsigmondnál kapható.

Száz vesszőnek ára 1 ft 20 kr. pp.

Ezen mind termésére, mind finomságára nézve egyaránt jeles szőlőfaj a' hegyaljai bortermesztők figyelmébe ajánlatik.

Megrendeléseket tehetni Aradon Dániel Lázár urnál, 5pacsirtautczai saját házában.

*****
Alulirt, az aradmegyei középponti előfogatok bérlője, ezennel a' t. cz. közönséggel tudatja, hogy mindazon napokon, mellyeken a' tisztelt megye által 5rendbeli előfogatok kirendelve nem volnának, azok alku mellett mindenkor használhatók.

Bővebb tudósítást vehetni a' főutczán, Csernovits Péter úr szomszédságában levő Moldoványi házában.

Steiner Herman.

*****

Vendégfogadói haszonbérlet.

Gyulán, békésmegyében az „arany koronához“ czíuzett vendégfogadó f. e. sz.-györgy napjától fogva egy vagy több évre haszonbérbe kiadó.

Bérleti vágyók jelentsék magukat a' gyulai tiszttartónál, hol a' föltételek megtekinthetők és a szerződés kötendő.

Á r v e r é s.

Sarkad külvárosban, Tököly-féle templom mögött 409-ik sz. a. háznál, néhai Kuntzler János után maradt 191 akó ó 's uj bor, 27 akó szilva- 's törkölypálinka, meg zsír és liszt is, f. mártziushó 5-én, reggeli 9 órakor kezdendő közárverés útján el fog adatni.

Blaskovits Imre, tanácsnok.

H i r d e t m é n y.

Mezőhegyesen mintegy 6500 mérőből álló nélkülözhető morzsolt kukoricza, az 1847-ki termésből, a' mezőhegyesi katonai ménésintézetben f. e. mártzius huszadikán (20-án) árverés útján eladatni fog, hová venni kívánók illendően meghivattatnak, azon hozzáadással, hogy:

- ezen árverésnél 10száztoli biztosíték azonnal leteendő.
- az árverés napjáig írásbeli ajánlatok is elfogadtatnak, mellyekhez mindazáltal a' kijelelt biztosíték odacsatolandó.
- a' legtöbbet ígérőnek a' kukoricza azon esetre felső jóváhagyás nélkül is azonnal átengedtetik, ha a' megígért ár elfogadható; és hogy
- mind a' mutatékja e' kukoriczának, mind a' többi feltételek ezen ménésintézet gazdasági igazgatóság irdájában megtekinthetők.

Mezőhegyesi katonai ménésintézet,
mártziushó 1-én 1849.

136 sz. Bérleti árverés.

Az aradi álladalmi urodalom ménesi kerülete részéről ezennel közhírül tétetik, hogy Gross helység határában Livada név alatti urodalmi szántóföld, ugyszint Dobka nevű erdei tisztás egy vagy több évre árverés útján a' legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fognak adatni.

E' nyilvános árverésnek határideje f. e. mártzius hó 14-ik napjára határozott, melly árverésnek elmúltával utóigéret el nem fogadtatik.

Ki ezen árveréshez járulni szándékozik, a' kített napra a' paulisi tiszttartói hivatal irdájába, hol az árverés reggeli 9 órakor kezdődni fog, ezennel illendően meghivattatik.

A' ménesi állad. tiszttartói Hivatal.
Paulison február hó 23-án 1849.

143 sz. H i r d e t é s.

Az aradi álladalmi urodalom ménesi kerülete részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a' paulisi határban Baraczka és a' zimándi puszta határában Gropa nevek alatt találtató urodalmi kaszálóföldek, mint olyanok használndók, egy vagy több évre a' legtöbbet ígérőknek nyilvános árverés útján haszonbérbe fognak adatni.

A' nyilvános árverés határideje f. e. mártziushó 22-ik napjára határozott, melly árverésnek elmúltával utóigéret el nem fogadtatik.

Ki ezen árveréshez járulni szándékozik, a' kített napra a' paulisi tiszttartói hivatal irdájába, hol az árverés reggeli 9 órakor kezdődni fog, ezennel illendően meghivattatik.

A' ménesi álladalmi Tiszttartóság.
Paulison február 27-én 1849.

H e l y b e l i.

Uj baj nélkül egy óra sem mulik. Szombaton februar 24-én, délutáni 4 órakor, városunkba a várból mintegy 15 bomba küldetett, este pedig a maroson túl fekvő Zsigmondház egy része lángba borult és halomra égett, hihetőleg áldozatul az ellenséges harczmunkálatoknak! — Vasárnap több ágyulövések következtek a várból, de az újra felállított ágyuink és bombakazánaink nekik illőleg feleltek, mire meglehetősen csend állott be. Hétfőn, 26-án, korán reggel szólaltak meg a várbeli ágyuk, mellyek leginkább a marosparton levő leégett nagy sópajtának, honnan a szabadon álló só elhordatott, irányoztattak, azonban a várba küldött bombáink ekkor is elhalgattaták ágyuikat, a mikor aztán a só békével elhordatott, mellynek nagyobb része a nedvesség és tűz által meg nem ismerhető darabokká vált, és részint tisztítatlan cukorhoz, részint pedig sziklagöröngyökhöz hasonlít, minthogy a megmelegült nedves só közé szén és hamu vegyült. Ambár a tűz a várbeliektől még februar 9-én támasztatott, a pislogó tűz mégis világos lobbot vetett, midőn a só a vastag gerendákról levétfetett. Mind ezen tartós égés, mind a só külszine az 1811-ben történt budai rémítő tűzveszélyre emlékeztet, hol az élelemtár 8 nap égett, és a liszt- és kenyérsomók kősziklatömegeghez hasonlítanak. Midőn esti 10 órakor az innen eltávozó Gál Miklós tábornagy tiszteletére, — kinek helyébe Kiss Pál alezredes már megérkezett — estizene hangoztatott, ezt a várórség használni kívánván, a Mikalaka felőli 6-ik számú kapun kirohanni vakmerőlködtek azon szándékkal, hogy az ott felállított ágyuinkat beszegezzék, de az ott örködő fegyvereseinktől tüzeléssel fogadtattak, és noha azt az ellenes csoportok viszonozák, mindamelllett visszavonulni kényszerültek, mire az ágyuzás mindkét felől kezdődvén, egész éjfélig tartott. A bombák és granátok városunkba kárt árasztva repültek és sajnosan kell említenünk, mikép a 38-dik honvéd zászlóaljbeli Kikómezey nevű hadnagy úr elvesztén panaszolkodhatunk, kinek fejét egy szétpattant bombadarab érvén, utána két órával lelkét kiadá, Erdőfy őrnagy úr térdei pedig megsértettek. A szabadsajtóutczában a g. e. lelkész házába egy bomba esett, azt lerontá, és egyszersmind egy szegény napszámot siralmasan megcsónkított, ki csak hosszas szenvedés után halt meg. — Igy végződött e nap.

Februar 27-én csak egyes ágyulövések estek.

28-án korán reggel tűzreink a várba tüzeltek, a várbástyáin dolgozók elüzésére, és az által nyilván nagy kárt okozván, délután a várbeli ágyuk zendültek meg, melly ágyuzás az épületekben ismét nagy kárt tett, nevezetesen Lintner nyereggyártó földszinti házát szétrombolta és egy dolgozó asszonyt iszonyúan megölt. Este felé csend lett.

Csütörtökön, martziushó 1-én, a tűzerek egymásra kölcsönösen tüzeltek.

Martzius 2-án reggel tűzreink a várba kezdenek löni, a nélkül hogy a tűz onnan viszonoztatott volna.

 Marhahusnak fontját f. mártziushó 1-től 14 vkr. helyett 16-on fizetjük.

V e g y l e t.

—°.°. Rendelet. Bejelentetvén, hogy némelly futárok mindamelllett, hogy uti költségül készpénzzel láttatnak el, mégis az utközben használt előfogatokot csak nyugtatványokkal fizetik: ezennel kijelentetik, hogy, miután rendelkezés történt, miszerint a földnépe terheltetésének elhárításául minden általa tett szolgálatok készpénzzel fizetessenek, a futároknak kiszolgáltató előfogatokért sem tartoznak nyugtatványokat elfogadni, kötelessége levén minden futárnak készpénzben tenni eleget, valamint viszont kötelessége a községi előjárónak készpénz fizetés mellett a futárokat előfogatokkal a legpontosabban ellátni.

Debreczen febr. 7-én 1819.

A honvédelmi bizottmány. (Közlöny.)

—°.°. A pénzügyi ministeriumtól. A pesti arany 's ezüst beváltó hivatal a fenforgó körülményeknél fogva működni megszünvén, a pénzügyministerium, több oldalról nyilvánult kívánatok következtében, intézkedett egy beváltó hivatalnak Debreczenben felállításáról.

A nevezett hivatal működését megkezdvén, ezen intézkedés azon hozzáadással adatik tudtul, hogy az óeska 's töredék arany 's ezüstöt, vagy arany 's ezüst szereket beváltani szándékozók naponként reggeli 8 órától délutáni egy óráig jelenhetnek meg az itteni reform. collegium épületében felállított beváltó hivatalban; a váltányok után járó öszveg, a már régebben közzé tett árszabályzat szerint, a történt megkémelés után, az állad. főfizető fiók hivatalban azonnal készpénzben kifizethetvén. Debreczen, 1819. febr. 18.

Dushek Ferencz. (Közlöny)

—°.°. Balmagyarázatok elhárítása végett kijelentetik, mikép a „Közlöny“ 27-ik számában Kassa visszafoglalásáról megjelent hivatalos tudósítás e szavait: „e szerint Sáros és Abaujmegye, az árulók fészke, tiszta az ellenségtől“ akként értelmezendők, hogy a honv. bizottmány 's illetőleg a jelentést tevő teljhatalmu kormánybiztos az árulást csak e nevezett megyékben zsarnokoskodott ellenségről mondotta, 's azon sorokat akkép akarja értetni. *)

*) E felvilágosítást azon okból közöljük, mint-hogy az érintett tárgy Hirdetők 8-ik számában, 32. lapon foglalva volt. Szerk.

—°.°. A honvédelmi bizottmányhoz Hadik ezredestől Szegeden febr. 11-én kelt tudósítás érkezett, melly szerint

délben 1 fél órakor megtámadák a szerbek Ujszegedet lovasokkal 's mintegy 2000-re menő gyalogsággal, e' kívül 5 ágyú és egy csajkával. A megtámadás három felől történt, Ujszegednek egész hosszában.

Az ellenség tüzelése élénkséggel fogadtatott és a szerbek jégenei átkelése megakadályoztatott. Ez alatt az ellen Ujszegeden megfészkelé magát és kezdte rabolni. Fischer őrnagy és egyéb tisztek buzditására 4 óra táján nagyszámú nemzetőrség sereglett össze Gombás vezérlete alatt, kik áttörvén a jégen, a rablással foglalkozó szerbeket, a tüzérseg helyes műaődésétől támogatva, kiverték Semsey százados vezérlete alatt Ujszegedről. 50 nagyobbán szerb hullott el, sok handzsár és fegyverek, valamint egy díszes szerb zászló estek zsakmányul; egy ellenséges ágyú leszereltetik. Részünkről e' csatában a Vasa gyalogságból 1 tizedes, 's egy nemzetőr estek el, 's 3 nemzetőr lön megsebesítve. A szerbek egész Szőregig vonultak vissza, hol a helységet több erős sánczokkal látták el.

Hogy ezen Szegedre nézve igen veszedelmes állásból kikergethessenek, a Tiszán híd veretett, mellyen a mieink átkeltek 's Igmándy őrnagy és dandárparancsnok vezénylete alatt Szőreg megtámadtatván, sánczaival együtt bevették.

A szétszórt ellenség 8 ágyuja közül egy 6 fontos, több társzekerek és zászlók estek kezeink közé. Az ellenséges halottak száma több százakra megy, de mi is fájlaljuk néhány derék vitézeinket. Halottaink és sebesülteink száma közel 160-ra megy. Különösen kitüntette magát a Vasa zászlóalj. Szőreg porrá égetett. (Közlöny.)

—* Szeged febr. 20-án. Mióta Uj-Szeged alatt és Szőreghnél úgy megjárták ráczország vakmerő hősei a szervianok, azóta felhagytak ijesztgető támadásaikkal, hanem Sz.-Ivánál fáradhatlanul kutatják a föld gyomrát, ásván maguknak egy új Sz.-Tamást. Talán előre sejdítik, hogy a föld hátán birodalmukból nehezen leend valami; azért iparkodnak vakandok módra a föld alatt turkálni. Az új-szegedi dicső csata kiegészítésül megemlítendő, miszerint a Tisza jégén átkelt fegyveres népség közt nem ritka volt lelkes asszonyokat, menyecskéket és szolgáló leányokat karddal, pisztolylyal, szuró vágó eszközökkel ellátva a csataterre átvonulni, megmutatván, hogy keblökben a hős magyar hölgyek vére buzog, kik elszántan helyt állani fognak házi tüzhelyeik védelmére. Illy derék asszonyok gyermekei hogy ne lennének született katonák, kiket az anyai tej a vitézség szikrájával táplál! (Tisza v. Ujs.)

—* Debreczen, febr. 14. 1849.
A trójai faló német kiadásban.
Komárom most a mi Trójánk.
Strategicus szempontból a legerősebb helyen, bevehetlen bástyával, vízzel egészen körülkerítve, ellátva évekre elegendéggel, és lőszerrel, tizezer ember és nyolczszáz ágyú számára, úgy látszik:

hogyha az ellenségnek kedve tartaná Komáromot ostromolni, ez ostrom története alig lenne rövidebb, mint maga az Ilias.

Most Komárom a felső magyarországi népek Sionja. Ide járnak Pozsony, Esztergom, Nyitra megyékből a jó szellemű nép küldöttei, erős szövettséget kötve egymással: el nem hagyni a hazát, még azon esetben sem, ha önmagát elhagyná, — innaen csapnak ki a kemény öklü csallóköziek a szomszéd határokba, vést, halált víve az ellenségre magukkal, 's ide térnek vissza, ha az nagyobb erővel támad falvaikra.

Ma két hete: hogy az ellenség, nem akarván erejét Komárom bástyaia csuffá tenni, azt is átlátva: hogy e' bástyák őrei nem azon emberek, kiket meg lehet vesztegetni, egy historiailag ismeretes cselhez folyamodott a független mutató márványszűz meghódítására, mellyet hajdan a görögök használtak Trója bevételénél.

Ezek egy falovat béleltek ki katonákkal, Windischgrätz pedig egy gőzhajót.

Két zászlóalj legvitézebbnek tartott granátos felöltöztetett népies ruhákba, azokat betömte Maria Anna gőzös remorquerjeibe, néhány földi embert megvesztegetett azon tisztes célból: hogy azokat majd a nép közé kibocsátva, általuk azon hírt terjeszse el: hogy a gőzöst a népfelkelés foglalta el a németektől, 's így nagy diadallal kikötve Komárom váránál, abba masquirozott katonáit becsempészhesse.

Azonban a mieink észrevették a cselet 's a mint a kedves gőzös szép felnevezetlobogózva, egy ponyváján nagy betűkkel, Eljen Kossuth! háromszinűen felírva épen egy ágyulövésnyire érkezett, olly hatalmas salvéval üdvözlék, hogy az első lövésre rögtön három sebet kapva, jónak látta be nem várni a másodikat 's nagy szégyennel visszatakarodott.

Az egyik lövés az üstöt sértette meg, a másik a hajó oldalán berontva egy tükröt tört szét, mellynek egy üveg darabja egy katonatiszt koponyáját sértette meg, ki negyed napra meghalt, a harmadik egy közkatonát ölt meg.

Másnap a „Pesther Zeitung“ hivatalos hír szerint közlé, hogy Komárom ostromlatik 's hogy három napnál tovább semmi esetre sem tarthatja magát. (Közlöny.)

—* Budapestről. Budán olly értelmű parancs adatott ki, hogy a lakosok magukat egy évre élelemmel lássák el; a kik pedig ezt nem tehetik, költözzenek ki. Ebből, ha a hír való, miről épen nincs okunk kételkedni, magyarázható, hogy Windischgrätz uraimék Budavárát erősíteni szándékoznak, mert annyi belátásuk csak van, hogy a vár falai nemcsak egy évi, de egy napi ostromot is alig képesek kiállani. Hiszszük azonban, hogy mielőtt az erősítések megtörténhetnének, seregeink győztes előhaladása ismét feltűzendi a szivárványtricolort Mátyás palotájára.

Az ellenség olly bőségében van a betegeknél és sebesülteknél, hogy számukra már a kórházak

nem elegendők, úgyhogy már magán épületekbe is szállítatnak. Az sem igen segített a' dolgon, hogy a' betegek egy része Vácra vitetett.

Az elégtelenség a' — soldatesca — uralom ellen nőttön nő, úgy hogy a' schwarczgelbek naponként tartanak kitörésektől. Minél inkább dühöngnek a' zsarnokság zsoldosai, annál inkább érlelődik a' nép szelleme, annál inkább növekszik az absolutismus elleni kiolthatlan gyűlölet.

—*.* Budapestről részint magán uton, részint lapok után, van szerencsénk néhány példát közölni, mikint szokta az ellenség a' gyávaság, vagy kétszínűség miatt hozzá pártolt árulókat jutalmazni.

Szentkirályi Móríc a' jászok és kunok kapitánya, ki Pesten falragaszokban hirdeté, hogy a' kunok általa meghódítottak, befogatott, 's mint egy köz gonosztevő börtönbe dobatott.

Gr. Lázár tábornok kötélre ítéltetett, azonban kegyelmet nyert, 's a' kötél 12 évi börtönnel váltattott fel.

Nádassy ezredes rokonaitól megtagadva, most házról házra kóborol Pesten.

Pázmány Dénes mindenétől megfosztatott.

Igy jutalmazza az ellenség a' nála kegyelmet keresőket.

—*.* Hrabovszki generál a' budai hadi 's politikai törvényszék elibe állítatván, hívtelenséggel vádoltatott a' fejedelem ellen.

Tábornokunk a' bérlett bírák előtt következő vallomást tön:

En ötödik Ferdinandnak mindenkor hive voltam, és érette 17 sebet viselek testemen; mellyik az bíráim közül, ki csak egyet is hordoz azon fejedelemért, kinek ellenében hívségtelenséggel vádoltatom? — A' mit tettem, királyom parancsára tettem, 's nálam az eredeti oklevelek mind megvannak.

A' bírák a' férfias vallomásra összezavarodtak, 's a' tábornokhoz több kérdést intézni nem tudtak.

Határozat: Hrabovszki general Olmützbe fog kísértetni, 's jövődöbéli sorsát ott hallandja meg.

Szolgáljon ez tanuságul azoknak, kiket illet.
(Alföldi Hirl.)

—*.* Bem tábornagy seregével február 15-én Medgyesre érkezett, mi által ismét közlekedésbe van téve seregünk az egész visszafoglalt Erdélylyel. — Seregünkhez csatlakozandó székely sereg előcsapatja febr. 17-én Segesvárra jött, és onnan 19-én Medgyesre várattott. Ezen erővel Bem tábornagy, — kinek sebe miatt egészsége meggyengült, — nem sokára meg fogja kezdeni hadi működéseit Szeben ellen.
(Honvéd.)

—*.* Olaszország. Turini lapok szerint Lombardiában az osztrákok elleni gyűlölet napról napra növekszik, 's a' nyílt kitörés minden perczen várható. Welden Radeckyt egy levélben arrainti, hogy összes seregét Velence felé indítsa. Radeckyt Milanóból már kivonult, 's seregének

(L. Folytatást.)

egyik része Piacenza körül táboroz, a' másik pedig Bresciában. Ugyanazon lapokban olvassuk, hogy Radeckyt, daczára az ujonan kivetett 8 millió adónak, melly a' lombardokon már régebben elkövetett zsarolásokkal együtt 58 milliót tesz, folyvást pénz szükében van, serege pedig tetemesen kisesztett számu a' Piemontinál.
(Közlöny)

—*.* A' pécsi „Südungarische Grenboten“ czimű lap egyik újabb száma arról értesít, miszerint Mária Anna császárné az osztrák birodalom népei közvéleménye elébe fogja felpanaszolni, hogy férjét a' császárt, egy családi tanácskozmányban forma szerint kényszerítették a' lemondásra.
(Honvéd.)

—*.* Belgrád, jan. 8-án. A' szultán legközelebbi rendelete szerint keresztényeknek is megengedtetik a' legfőbb méltóságokat, minő a' basaság, vezérség sat. viselni. E' rendelet visszatérő szeszre talált a' mahomedánusoknál.
(Közlöny.)

Tüzérek harczdala.

Fel bajtársim, fel hát a' csatára!

Vívjunk dicsó nevet a' hazára:

E' hon nemzetünk kincse,

Keblünket lelkesítse.

Dörg az ágyú vészüvöltő hangja,

Ez ellenségünk halálharangja:

E' hon nemzetünk kincse,

Keblünket lelkesítse.

A' bajnok tüzér elszánt kebellet

Halálra kész minden perczen, ha kell:

Fel hát, fel a' csatára!

Ügyünk diadalára.

Vész borítja ős hazánk téreit,

Boszuljuk meg rokonink véreit:

Fel hát, fel a' csatára!

Ügyünk diadalára.

Lovászi Sándor.

Szegedi mozgó-nemzetőrségi tüzér.

—*.* Jónak tapasztalt gyógyír készítése fagyos tagokra. Közönséges cserépedényben 4 lat tisztá disznózsírt kell gyengén felolvasztani és hozzá 2 nehezék salitromsavat vagy választóvizet tölteni, mindezt egy kis üvegpálcával jól meg kell keverni, és mindaddig a' tűzön tartani, míg a' hólyagzás és a' savanyú gőz felszállása meg nem szűnik. Az egészet megbagyjuk hűlni, aztán skatulába téve használatra eltesszük. E' munka legcélszerűsában a' szabad ég vagy kémény alatt történik a' gőznek elkerülésére.
Martius, tudor gyógyszerész Erlangenben.

—*.* Elfagyott tagokat meggyógyíthatni, ha azokat hering téjjel és aztán egészen vajban sült heringgel megkenjük. A' halzsír és anyagok a' tengeri halokból általában igen jó védszerek a' fagyás ellen. A' grönlandi és lappországiak használják azokat. A' balzsír különösen jó.

— A' posványos rét meghordása homokkal bizonyára egy a' legjelesb rétvájtások közül való. A' hibás fűnövés többnyire a' kovaföld hiánya által feltételeztetik, melly utóbbi épen azon bánásmód által ráhordatik.

P á r v i a d a l.

(Folytatása és vége.)

Ha még annyi lelki erővel birunk is, a' párvialdal órái mégis irtóztatók, minthogy akkor minden kötelekek, mellyek benünket az élethez kötnek, hasonlóan megújulnak, és az életet nekünk friss, mosolygó színben újra lefestik. Armand éjszakán át néhány levelet irt; hajnal hasadtával dolgai mind rendben voltak, és sokkal nyugodtabban érzé magát, hogysem mint azelőtt egy nappal reménylé. — Vernillier Eduard, ki jól átlátta, hogy a' viszonyos megbántások minden békes engesztelést lehetlenné tesznek, megelégedett egy tanu szerepével, a' nélkül hogy egy békeszerzőét megkisértené. Hogy semmit el ne mulasztson, mit az állása tőle igényelt, iparkodott Eduard, a' tábornagy tanuja egyetértésével, a' viadal feltételeit megállapítani; e' szerint megegyeztek, hogy a' viadal a' Vincennes erdőben, közel Saint Mande helységéhez, essen, hogy a' viaskodók távolsága husz lépésnyi legyen, és hogy végre a' sors határozza meg, kit illessen az első lövés.

Mielőtt Armand kocsira ült, átadott Eduardnak egy levelet azon kéréssel, hahogy elesne, azt Adolf testvérjének kézbesítse. Eduard kézsorítással igére kívánsága teljesítését. Midőn Armand tanuival a' térre ért, D. tábornagy már ott volt, ellenét egészen hidegen köszönté és szivarát szította, a' nélkül hogy csak egyet is szólt volna, mintha a' véres látmányban, melly előkészítettett, részt sem venne. Egy öt frankos tallér vettettet fel, a' sors Armandnak adá az első lövést. Ügyességében bizván, Armand a' tábornagyot elveszettnek tartá; midőn azonban olly élet urának látá magát, mellynek tulajdonosát az olly gorombán megbántá, elfelejtett minden haragot és irtózott a' halált oda sújtani, hová Isten az életet teremté. Tudnám-e, mond önnön magához, gyilkolással fertőztetett kézzel Eugeniát az oltárhoz vezetni? — „Tábornagy“ felkiálta „Kalapja csucsára“ ... A' golyó füttyölt és a' kalapot magával elkapta. — D. tábornagyon semmi ollyas jelenség nem látszott, melly félelmet, meglepetést vagy nyugtalanságot bizonyított volna: tartása fenyegetődző vala, tekintete mozdulatlan, száját gúnyos mosolygás övezte körül. — „Uram ön ügyes,“ mondá a' tábornagy, „ime most rajtam a' sor; az ötödik gomb a' bal oldalon!“ — A' lövés megtörtént és Armand lerogyott: a' golyó szívében ment keresztül. — „Ez orgyilkosság, förtelmes büntett!“ kiáltá fel Vernillier Eduard rémülében elhalaványodva. — „Semmi haszontalan lármát, ifju“ kiáltá a' tábornagy, „itt mindegyik szélselyét követé — vizonlátásig uraim ...“ E' szavakkal kocsijára ült 's eltűnt. — Az ifju áldozat a' Saint Mande-i sirkertbe eltemettetett és Eduard Montpellierbe ment, hogy ígérését teljesítse.

VIII. év folyam 9-dik sz.

Midőn Melville Adolf testvérjének szomorú ki-multáról tudósított, mintha a' villány érte volna; fájdalma néma és komor volt, mint az élet gyökerén rágódó kétségbe-esés; Eduardot egy löveldére fölvezette, ott 10 golyót kilőtt, és miután a' tarcsa középpontját tizszer eltalálta, boszut lehelve felkiáltott: „Eduard, elhiszed most már, hogy egy embert megölhetek?“

Egy hónapjára nyughatatlan sokaság, a' falragasztvány igéreteitől elcsábítva, tódult az énekes-színházba, e' színháznak közönséges látogatói között D. tábornagy is észrevétetett, kinek közelében tüzes tekintetű egy halavány ifju volt, ki minden mozdulataira pontosan vigyázott. — Bámulva vették észre, hogy az ifju, mialatt a' tábornagy játékközben helyét elhagyá, azt azonnal elfoglala. — „Ezen hely az enyim, távozzon innen,“ kiálta fel a' tábornagy parancsoló hangon, midőn ismét visszament. Arra feleletet nem kapott. — „Tüstént hagyja el e' helyet“ ismétlé a' tábornagy nagy keseredtetten. E' szavakra az ifju megfordult, és a' tábornagra meredten nézett, kit e' pillanat nagyon megrettentett. — Ezen arczvonások, hála egy csudálatos hasonlatosságnak, egy eseményt juttattak eszébe, melly abban már végkép elaludt. — „E' hely, uram, öné,“ mondá végre az ismeretlen, „annál jobb, ugy megtartom azt.“ — „Ön egy nyomorult,“ kiáltá böszülten az őrnagy, és az ismeretlenre rohanni akart, midőn azonban a' körülállók feltartóztaták és czivakodásával a' játék utáni időre utasítottak. — Alig hangzott el az utolsó hang, mindjárt kiáltá az ismeretlen a' tábornagnak: „Holnap látjuk egymást.“ — „Igen, holnap.“ viszonozá a' tábornagy mély hangon. — Mi látjuk egymást, ha önnek, tábornagy, a' hely egyébiránt tetszik, a' Vincennes erdőben, „Mande helységhez közel, ezen úr a' tanum.“ Azzal Vernillier Eduardra mutat, ki mindig körülötte volt, és noha csendesebb, de még sem részvétlen nézője a' törtéteknék. Az ifju ügyvéd jelenléte megzavará a' radót „Mindegy, akár ez, akás más,“ mondá mesterkéltnyugalommal, és eltávozott. — Az ismeretlen ifju, mint minden olvasó eltalálhatta, nem volt más, mint Adolf Melville, az agyon'övetett Armand öccse. Vernillier beleegyezett, hogy ezen párbajnál tanukép megjelenik, mert boszut nem kevésbé lehelte, mint a' barátja, erősen eltökélvén magát, hogy, ha ez is elesne, önnön magát allítandja oda utolsó áldozatul.

A' hely, hol a' czivódás keletkezett, a' küzdésre választott hely, ellenének tökéletes hasonlósága avval, kit megölt, mindezen körülmények, mellyeket a' véletlenség látszott előhozni, D. tábornagy lelkére különös befolyással voltak. A' küzdhelyre ekkor nem azon gondtalan nyugalommal lépett, nem azon önbizalommal, melly őt eddig soha el nem hagyá, és noha a' sors neki juttatá az első lövést, mégis bizonyosnak érzé, hogy a' hidegvérűségével együtt egy uttal elenyészend. Görcs huzá kezét, midőn azt a' lövésre kinyujtá — Adolf bodor haját erősen legyinté a' golyó, és a'

rendeltetés ama nemét legelsőbb szégyeníté meg, melly D. tábornagyot eddig az ország legrettentőbb bajvivójának tevé. — Adolf rendíthetlen nyugalmat mutatott — most már ő rá került a' sor. Karját csöndesen nyújtá ki, irányzott ... karját leereszté, és ismét irányzott, végre átható hangon kiáltá: „Tábornagy ur! az ötödik gomb a' baloldalon.“ — — Egyet pattant ... D. tábornagy a' visszafizetés törvénye alá esett, a' golyótól megüttetvén ugyanazon helyen roskadt le, hol egy hónapja a' szegény Armandot kíméletlenül meggyilkolta.

Adolf Eduarddal azonnal a' szállotába sietett, hol Duval úr leányával volt. Eugenia halaványan szemkönyezve fekütt egy feszület előtt. — „Eugenia“ mondá Adolf, hozzá közelítvén „bátyám meg van boszulva ... olvashatja már most a' levelet, mellyet kimulta előtt nekem irt, és mellynek tartalmát eddig ön előtt titkoltam.“ — „Olvassa ön,“ mondá a' hajadon, amint kezét szívére tette. — „Tehát figyelmezzon, Eugenia:“

„Adolfom, barátom és testvérem, én ma összecsapok, és ezen viadalban, egy előérzet sugja nekem, elesem: tudjad meg, tehát a' mit mindeddig eltitkoltam ... Noha azon időpontban, midőn Eugeniával, álmaim ama angyalával, össze kell kelni, a' haláltól nem rettegek, sőt inkább kívánom feltalálni: minthogy ezen kötés, melly a' halandók közt legboldogabbá tenne, egyszersmind néma bánatul feláldozni fenyeget ... Gondolatidat kitanultam, az áldozatot, mellyet ajánlani akartál, eltaláltam, és hóduláson csudáltam. Vegyed köszönetemet nemes öcsém! Ha elesem, akkor Eugeniá-

nak kell nódnek lenni; mert csak úgy nem szűnik meg hozzám tartozó lenni. Vegyed el! nemes te gyanánt igénylem azt tőled, és kötelességül h gyom neked hátra!“ —

Eugenia Adolfnak nyújtá kezét, ki ajkai szorítá, 's így a' haldokló kívánsága nem soká maradt teljesületlenül. Adolf Eugeniával az Ist előtt összekelvén boldogul és elégedetten élt, gyakran áldoztak egy—egy emlékkönyvet a' szegény Armandnak.

Venoit Gallet. — Ol

Gabona-, liszt-, széna- és szalma árak

Martziushó 2-ól 1849.

Nevenként:	Egy posonyi mérő vált pénzben					
	legjobb		középsz.		silány	
	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.
Tiszta búza	8	—	7	45	7	30
Kétszeres	7	15	7	—	6	30
Rozs	6	45	6	30	6	—
Arpa	3	30	3	15	3	—
Zab	3	30	3	15	3	7
Kukoricza	3	45	3	30	3	15
1 mázsa lángliszt	17	—	—	—	—	—
1 „ Zsemleliszt	15	—	—	—	—	—
1 „ Fehér kenyérl.	13	—	—	—	—	—
1 „ Fekete szinte	9	—	—	—	—	—
Széna mázsa	3	—	—	—	—	—
12 mázsa Zsubszalma	—	20	—	—	—	—

Febr.	Neve és sorsa a' meghalálozottak	Vallása	Kora	Betegsége	Lakása és halálozati helye
18	Horváth Juli, földész' l.	Kath.	1 e.	görcsök	Ujvilágutca.
—	Novelczi István úr, csizmadiamester	—	42 —	tüdővész	Hosszutecza 710
—	Johanovits Katalin, zenész' l.	—	1 —	görcsök	Sarkad k. v.
19	Györfi János, dobos' f.	Ágost.	1 —	szinte	Választóutca 19
—	Szvoboda József, leányé	Kath.	13 n	görcsök	Zöldfautecza.
—	Knap Ferencz, szabólegény' f.	—	7 e.	aszalvány	Szarvasutecza 186
—	N. N., katona	—	60 —	halva találtatott	Fötér.
—	Dálnoki Johanna, özvegnő	Kath.	64 —	aggság	Orczyutecza 800
—	Meggyesi József, kőműveslegény	—	24 —	tüdőlob	Hosszutecza 251
20	Barta Pál, ácslegény' f.	—	3 —	agylob	Választóutca 37
—	Csákán Franciska, városi csósz' l.	—	7 —	aszkor	Séga k. v.
21	Heilman Lóri, esztergályosmester' l.	—	2 —	torokgyik	Gája k. v.
22	Keresztes Théréz, honvéd' l.	—	1 1/2 —	patécs	szinte.
—	Madi Anna, megyei hajdu' l.	—	4 hó	görcsök	Magyarváros 681
—	Lamberg Venczel úr, aradi szabómester	—	45 e.	agylob	Megyeikórház.
23	Domba Mária, aradi szegény	G. n. e.	40 —	idegláz	szinte.
24	Marosán Agnes, aradi szegény leány	—	18 —	szinte	szinte.
—	Preizinger Antal, özvegy' f.	Kath.	1 —	görcsök	Sarkad k. v.
—	Demetrovits Juli, timár' l.	—	4 —	szinte	Illésutecza 322 1/2
—	Szegi János, hajótömő	—	27 —	tüdővész	szinte 322
—	Novák Roza, özvegy' l.	—	9 —	görcsök	Hosszutecza 700
—	Halola Anna, földész' l.	—	2 hó	szinte	Pernyáva k. v. 778

Szerkeszti, kiadja 's nyomtatja Sveszter Ferencz.